

Utólag árfolyam	pénz	
	ár	ár
st. magy. ker. bank.	101.25	101.50
Kisbirtokos. föld-int.	101.50	102.
Előbbségek.		
fumei vasut	96.	96.50
zék-dombv. zék. v.	91.75	92.50
özhajóz. társ.		
életi vasut.	91.	91.50
ngoti v 1874 ki b.	91.	91.50
yi vasut v.	91.	91.50
-oderb (ezüst)		
lánczhid	103.50	104.
szécsényi épület	97.	98.
ansorsjegyek.		
telintézet	175.50	178.50
orsjegy	40.	41.
"	18.	19.
"	38.50	39.50
enzemek.		
y (vert)	5.63	5.65
ar 8 frtos arany	9.55	9.57
y	9.55	9.57
bankj. 100 márk.	58.70	58.80
olyama (3 óra)		
100 ném. bir. m.	58.70	58.80
100 holl. frtért.		
100 fcankért.	47.70	47.80
100 frankért.	47.70	47.80
10 fout sterl.	120.20	120.40
si árfolyamok.		
aradék	117.50	
s hitelbank	361.	
és leszám. b.	164.	
ank	368.	
bank		
di kölcsön	116.	

Berger orvosi kátrány kéniszappana

alkalmaztatik eredménye, de óvakodni kell a külföldi hasonnemű hatástalan utánaosztól.

Gyöngyös kátrány-szappanként az arcz tisztáltságok elátólatára. Gyermekknél is, mondó és furdó szappan gyantát szolgál Berger Glycerin-Kátrány-szappana mely 35% Glycerint tartalmaz és jó illattal bír. Ara bármely faj durabjának, használati utasítással 36 kr. Főraktár: G. Hell gyógyszerész Troppauban. Debreczenben: Dr. Róthnek Emil gyógyszerésztárában.

DEBRECZEN

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASZATI HIRLAP.

A debreczen - vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petisorsért 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árárt.

Bélyegdíj: minden beiktatásért külön 30 kr.

„Nyilt-tér”-en megjelenő közlemény minden petit sora 15 kr.

N év. vagy bérmentelenül beküldött kérésatok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyazintán kérésatok nem adatauk vissza.

Arany János.

— okt. 24.

(?) Arany János meghalt.

Talán elég is lenne csak ennyit írni, aztán letenni a tollat s megsíratni azt, a ki már csak v o l t, megsíratni úgy, a mint megérdemli, átadni magunkat a fájdalomnak, melynek nincs vége, melynek nem lehet határa. —

De meg lehet-e síratni Arany Jánost, van-e rá elég köny, fel tudjuk-e fogni, hogy mit vesztettünk benne, van-e oly szó, melylyel ki tudjuk fejezni a veszteséget?

Nincs, nincs és nem is lesz.

Egy szellem óriás porhüvelyre roskadt össze, egy nemzet legnagyobb költője hunyta be szemét, egy római jellemű férfi vérkeringése szűnt meg s egy minden magasztosért lángoló nemes szív dobogása szűnt meg.

Arany János meghalt. Egy pár szó az s benne tömérdek fájdalom!

Ott fekszik az elszállt nagy szellem összeroskadt porhüvelyé, a tudomány palotájában felállított diszes rovatlan, oda zárandokol a nemzet minden tagja ha gondolatban is és mindnyájan ejtünk egy könyvet ott, mely tengerré nőne ha összegyűjtenék!

ha nem dobog a szív, ha elszállt az a nagy szellem, minőt századok adnak nagy ritkán egy-egy nemzetnek.

Nem volt Arany János a költészet egén üstökös, nem volt meteor, de nap volt, melynek áldó melege van . . .

Tudós csillagászok mondják, hogy egykor, százazredek mulva, ki fog aludni a nap, de utána ezredévekig is érezni fogják a földtekén lakók annak melegét s látandják sugarait. Ki tudja, igaz-e?

De arról a napról, mely Arany János halálával tűnt le a magyar költészet egéről, arról igazán elmondhatjuk, hogy nem fog elmúlni.

A porsátor összeomlott. Örök és változhatatlan törvénye a természetnek, hogy a mi létezik, annak el is kell múlnia, de az a nap, a mely leszállott vele, az nem tűnik el végkép, sugarai ragyogó fényt hintenek költészetünk egére s lelkesedni fognak azon, nem ezredéven át, de a mig élő és érző ember lesz e földön.

Arany János nagy szelleme örök dicsőséget szerzett a magyar irodalomnak, s az a ki nekünk örök büszkeségünk, az a világ nagy szellemei közt is mint első rangu tündökölt, ki meghódította költészetének bájaival az egész világot . . .

. . . Csak hadd hulljanak a fák levelei, hervadjanak az ős virágai, zúgjon a zord szél, hadd emlékeztessenek bennünket arra, hogy a nagy, a dicső nines többé, hogy Arany János meghalt!

Meghalt? Nem! Nem halt meg.

A porhüvely átengedte magát az elmulásnak, de az a nagy szellem, az itt maradt e nemzetnek, hogy fényt adjon beborult egére.

Arany János nem halt meg, Arany János átment oda, hol „n e m k e l l m á r s e m m i”, hol örök élet várta.

Arany János örökké él nekünk!

A nagy halott életrajzi adatait a következőkben adjuk:

Arany János született 1827-ben Nagy-Szalontán, Biharmegyében. Iskoláit szülővárosában kezdte, s már itt megismerkedvén több régebbi mű mellett Gvadányi és Csokonay munkáival, ezek mintájára verseket írogatott. Kikerülvén a szalontai iskolából, tanulmányait Debreczenben folytatta; minthogy azonban atyja szegény földműves volt, s a gyengéd szívű fiu atyjának nem akarván terhére esni, tőle segédelmet nem kért, itt anyai nélkülözéssel kellett küzdenie, hogy tanulmányait kénytelen volt félbeszakítani, s ideiglenes tanítónak menni Kis Ujszállásra. Az itt töltött idő azonban nem volt elvesztett Aranyra nézve; belekezdett a német és francia nyelv tanulásába, megismerkedett az újabb magyar irodalommal s külföldi írók műveit is olvasgatta, segédkezet nyújtván neki ebben az ottani rector, Török Pál (jelenleg reform. superintendens), ki nek gazdag könyvtára volt hazai és külföldi művekből.

Egy év mulván megtakarítván magának egy kis összeget, visszatért Debreczenbe, tanulmányait folytatni, ekkor azonban kalandok utáni vágy és ábrándozás ragadta meg lelkét, melynek nem tudván ellentállani, 1836-ban Debreczenből ismét eltávozott, s néhány hónapig egy színész társasággal szerte szét kóborolt az országban.

Azonban nem sokára kiábrándulván, visszatért Szalontára, s minthogy atyját itt megvakulva nagy szükségben találta, elhatározta magában, hogy atyját többé nem hagyja el. Otthon is maradt az időtől fogva, s eleinte mint tanító, később mint városi írnok és jegyző működött. Emellett azonban az önművelésről sem feledkezett meg, főképp Shakespeare-t és Homert olvasgatta, s egyes francia írókat — köztök Molière-t is.

Az 1845 ik év fordulópontot képez a költő életében. „Elvesztett alkotmány” című vig eposzával pályadijat nyervén a Kisfaludy-társaságtól, neve egyszerre ismeretessé lett az irodalmi körökben, mi a költőnek hatalmas ösztönül szolgált költői képességének még határozottabb kimutatására. S erre csakhamar nyílt is alkalom. 1847-ben ugyanis a Kisfaludy-társaság népies költői beszélyre hirdetvén pályázatot, Arany ismét a versenyterre lépett „Toldi”-jával, s e művel nemcsak nagy ismét elnyerte a jutalmat, hanem egyszersmind oly népszerűséget is szerzett nevének hogy költő társai — köztük Petőfi is — siettek őt mind a nemzet egyik első rangu költőjét üdvözölni.

E siker által felbátorítva, több elbeszélő mű megírásához fogott, s még a forradalmi zavarok előtt elkészíté „Murány ostroma” című költői beszélyét, melyet néhány évvel később „Nagyidai cigányok” című vig hőskölteménye, s Toldi-trilógiájának harmadik része: „Toldi esteje” követte. A trilogia középső részéből („Daliás idők”) csak egyes részletek jelentek meg időközben. A forradalom alatt egy ideig Pesten tartózkodott, mint fogalmazó a belügyi miniszteriumnál; majd ismét visszatért Szalontára, 1851-ben pedig a nagy-körösi reform. tógimnaziumhoz meghívatván, az ötvenes évek végéig ott mint a magyar és latin nyelv tanára működött. Ez idő alatt jelent meg lyrai költeményeinek, valamint balladái (Ösdi László, Angos asszony, Arva fiu, Bor vitez, Rozgonyiné, Egri lány, Szibinyai Jank stb.) és más kisebb elbeszélő költeményeinek is legnagyobb része (Katalin, Jókai ördöge, Az első lopár, A fülemile stb.), s itt írta egyszersmind verstanai értekezéseit is (Valami az asszonanczról.) a magyar nemzeti versidomról, melyek által az eredeti magyar verselés alapját megvetette. A hatvanas évek elején a tíz évi szünetelés után újonnan felébredt Kisfaludy-társaság által igazgatotva, utóbb pedig a tudományos Akadémia által főtükörrá választván meg, ez időtől fogva Arany állandó lakosává lett a fővárosnak, néhány évig a „Szépirodalmi figyelő” — utóbb a „Koszorú” — szerkesztésével szolgálva a szépirodalom ügyének, s e mellett becses műveivel a legújabb időkig gazdagítva irodalmunkat.

Ez időszakba eső művei közül a legjelentékenyebb „Buda halála” című naiv eposza, mely ugyan csak első része egy hősköltemény-trilógiának, de mint ilyen is befejezett egésznek képez; továbbá két ének „Bolond Istók” című mely humorral irt költői beszélyéből, mely telve van vonatkozásokkal saját ifju korára. Kiseb költemény csak kevés jelent meg tőle újabban, ezek közt nevezetesebbek két balladája: „A walesi bárdok” és „Tetemre hívás.”

Arany János az epikai költészet terén szerzett magának legtöbb érdemet.

Magam is azt hiszem — vizion-zám.

„No! én is úgy vagyok önnel, meg untam feltgyelője, örje lenni.

„Valóban?”

„Rá néztem.”

„Ugy hogy, ha ön okos akar lenni és megígéri, hogy el nem fogatja magát többé éjjel . . .”

„Nos: Ma éjjel?”

„Szabad lesz ön.”

„En?”

„Igen, ön!”

„És ki adja meg nekem szabadságomat?”

„Nincs nekem kulcsom az ön láncához? és börtönéhez? . . . Egyék nyugodtan és várjon reám, ma éjjel elhagyandja a várat.

„De észreveszik, hogy elszöktem, mi történik önnel?”

„Nem fogják észrevenni.”

„De hát, hogy intézkedik ön?”

„Eh! az az én dolgom.”

„És ismét bezárta az ajtót.

„Még nagyon éhes voltam, de a jó hír mégis félbeszakított minden étvágyomat. Tudtam hogy a világ minden országában, a tömlőcztartók számba veszik a foglyokat, és hogy egy fogoly nem tűnik úgy ol,

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

Danton és Marat.

(DUMAS SÁNDOR „Ingenué” című történelmi regényéből.)

HARMADIK RÉSZ.

46.

XIV.

Marat, miután a lengyel király katonatisztjelvel ismeretséget kötött, miképen ismerkedett meg az orosz czárné tömlőcztartóival?

A folyó nem vette tekintetbe tömlőcz tartóm káromkodásait, s folytonosan áradt, úgy hogy a derék embernél csakhamar nem arról volt szó, hogy lábai megnevedesjenek hanem kénytelenitettek térdig is később derekig yizben menni.

„Erről lemondott a fiúköz, s kijelentette a kormányzóknak, hogy e hely, egy tömlőcztartónak lakhatatlan, — a mi pedig a foglyokat illeti, a dolog egészen helyén van, mert az iszap elegendő mennyiségű patkányt és angolnát csal oda; hogy nem csak egy hanem tíz foglyot is megehetett.

„Engemet tehát csak éhel kellett

megtalálniok, a többit elvégeznék a patkányok és angolnák.”

„A kormányzó mit se felelt a tömlőcztartó ezen panaszaiba, ki nagy udorodással folytatta egyszer naponta hidegviz fürdőjét.

„Ekkor elhatározá a tömlőcztartó, hogy tervét keresztül viszi és engemet éhséggel öl meg; két nap semmit se hozott enni.”

„Bár az élet épen nem volt édes számomra, de mégsem akartam meghalni. A második napon, mintán felfogtam, hogy ez megrögzött elhatározás, orditani kezdtem; nekem erős hangom van miről ön tegnap meggyőződhetett; ezen orditást meghallotta a tömlőcztartó, minthogy mások is meghallották, és a tömlőcztartó, vadolva azzal, hogy tejhatalmát elhagyta, állását veszélyeztethette, tehát oly eszközöz nyúlt, mely — mint látni fogja ön — az ő képzelődő tehetségének becsületére vált.

Legelőbb is az én lármámra hozzám szaladt.

„Mi az ördög baja van önnek?” — kérdezé, midőn ajtómat kinyitotta.

„Istenem! mi bajom? — válaszolám — „én éhes vagyok.”

„Hozzám jött és átadta kosztomat.”

„Hallja” — mondá — „ugy látszik, hogy ön belefáradt már foglyomnak lenni.

hogy egy kis láрма ne történjék a börtönben.

„Inkább megrettenve vártam tehát a szerencsét, mint örülve annak, ami megígértetett.”

„Láttam hanyatlani a napot, láttam jönni az éjelt, láttam megströsödni a szétséget; halettam, hogy tizet ütött a vár órája.

„Csaknem ugyanazon pillanatban megnyílt az én ajtom a tömlőcztartót vettem észre. Egy lámpás volt balkezeben, és egy teher hozott vállán melynek sulya alatt ingadozott.

„Ezen tehernek, oly különös alakja volt, hogy zemeim rászegződtek, és nem tudtak szabadulni tőle; — tizenöt lépésre egy szákot láttam, 10 lépére egy ember volt, öt lépésre pedig egy halott.

„Megrettenve felkiáltottam!”

„Mi ez?” — kérdezve tömlőcztartómat.

„Az ön utódja uram” — szóla nevetve.

„Hogyan? utódom?”

„Igen” — Tudja ön, nekem foglyom van, kiktől különösen gondoskodom; az egyik igen száraz börtönben van, s jó szalma ágya van; a másik egy pinzében tengődik és nyakig erő vize van . . . A kettő között, melyeknek kell meghal.

Nagyobb epikai művei szintegy mint bal-ladai korszak-alkotók. Lyrái költeményei között legjelesebbek azok, melyek a hatalom által lesújtott nemzet fájdalmát és reményét fejezik ki, symbolikus vonatkozások és képek leple alá rejtve (Ósszel, A dalnok buja, Egressy Gábornak, Névnapi gondolatok, Fiamnak stb.) s melyek főképp megjelenésükkor (az ötvenes években) nagy hatásuk voltak a multakon me-rengő és jobb kor után epedő nemzetre.

A nagy költő életének utolsó napjáról s végperceiről Szász Károly miniszteri tanácsos következtetést írja:

Ma reggel szokása szerint korán kelt fel s könnyen, bázsian felöltözködve, neje segítségével átment ennek szobájába, míg az övét kitakarították. Az agg költő a mai napon sokkal jobban érezte magát, mint betegsége óta rendszeren. Neje szobájában a pamlagra dőlt, mert az oldalán volt seb lehetetlenné tetto neki a fekvést. Azután csibukot kért s azt félig kiszívta. Ezt betegsége óta először kérte ma. Midőn szobájára már kitakarították, figyelmeztették reá s át akarták oda hisérni. A költő nem akart neje szobájából távozni, hol ő „oly jól“ érezte magát. Ugy 11 óra tájban ő maga kivánczolt szobájába s ott ágyára feküdt, csak egy felöltözve. Körülötte voltak ezuttal neje, fia László, nejevel és dr. Farkas. A költő akkor kérdezte nejétől, hogy „Hány óra van és hanyadika van ma?“ s azon feleletre, hogy „Nem tudom de azt hiszem 22-ike!“ azt válaszolta kö-zönyösen: „Hisz különben nem érdekelnek engemet már a napok!“ Ezek voltak leg-utolsó szavai. Többet nem szólt, bár az utolsó pillanatig teljesen eszméletlén volt. 12 óra előtt pár percczel a nagy költő néhány nehéz lélegzetet vett még s azzal, minden halálközdelem s fájdalom nélkül kilehelte nemes lelkét.

A napokban, midőn Trefort Ágoston vallásügyi miniszter leiratot intézett az akadémiához, Magyarország ezeréves fen-állása tünnepe idejének pontos meghatá-rozása tárgyában, a beteg költő, értesülvén erről, e szavakra fakadt: „Hát 1889-ben, Az akadémia sem mondhat többet!“

Ennyire közönyös volt minden iránt.

Kedden Szász Károly miniszteri ta-nácsos, a költő meghitt barátja, látogatása alkalmából, elmondotta neki a Petőfi-szo-bor leleplezési tünnepeit s a ban-kettet. Arany nagy érdeklél hallgatta ba-rátját, ki midőn bevégezte szavait, ekkép sóhajtott fel: „Még csak te hiányoztál kö-rünkől! Mire a költő szinte fájdalmasan felel: „Már én nem fogok többé szobor-leleplezéseket látni!“

Tiszta Kálmán miniszterelnök a következő sajtókezüleg irt levelet intézte a megboldogult költő hitve-séhez, Arany Jánoséhoz:

Mélyen tisztelt asszonyom!
A régen rettegve látott, de mégis váratlanul jött nagy veszte-ség folytán, mely nemcsak a gyá-szólo családot, de a nemzetet is

nia? Természetesen annak, kinek rossz-szabó dolga van... Ah! igen, a foglyok azért csináltattak, hogy a tömlőczartók az ör-dögéi legyenek. Egyik meghal, akinek jó dolga van, a másik makacs és élni akar, és ez az, kinek rosszul megy dolga. Be-csületemre... már ezt nem lehet érteni. „Ime fogadjá ön pajtását!“ „Es karjaim közé dobta a halottat. Még nem tudtam mi volt a számdéka, de határozatlanul gyanítottam, hogy üd-velem e halottól függ.“ „Megfeszítettem minden erőmet és bár mennyire megijedtem és gyenge va-lék is, szorosan karjaim között tartottam a halottat.“ „Jól van“ — mondá a tömlőczartó, „most igyekezzék ön lábát kihuzni a viz-ből, ... azt, a melyiken vas lakat van.“ „Ki huztam a lábomat — magamat, hogy egyenest állhassak, azon oszlopok egyikéhez támasztván, melyek a bolthaj-tást tartották.“ „A műtét sokáig tartott, a víz meg-rozdásította a lakatot, úgy hogy beiseje nem akart immár kinyitni.“ „A tömlőczartó szitkozódott mintegy pogány, és az én rossz akaratomnak tulaj-donitá mindent, mert a kulcs nem akart fordulni.

érte Arany János halálával, nekem jutott a feladat, hogy felséges királyunk egyenes megbizásából tu-dassam Nagysággal és az egész családdal, úgy ő Felségének a ki-rálynak, mint ő Felségének a ki-rálynénak nevében a valódi részvé-tet, melyet a család méltó fájdalma és a nemzet nagy vesztesége iránt éreznek.

Midőn ezen megbizásomat a valódi érzelem természetében fekvő rövidséggel teljesíteném, vagyok Nagysággodnak

kész szolgája:

Tiszta Kálmán.

A főváros tanácsa tegnapi rendkívüli ülésében az Arany Jánosnak adandó vég-tiszteesség kérdésével foglalkozott. Már az ülést megelőzőleg Gerlóczy Károly alpol-gármester, az ügyet szokott erélyével kezébe vette, Arany László, Gyulay Pál és dr. Takács Lajos társaságában a ke-repesi-uti közti temetőbe ment ki, hogy ott a nagy halotthoz méltó sírhelyet szem-léljen ki.

A sírhely a főbejárattól jobbra ve-zető főúton, Vörösmarty Mihály sírboljával csaknem szemben három ut által kör-ritett háromszögből áll, melyet a főváros ingyen ajánlott föl a nagy halott tetemé-nek befogadására. A tanács ezen eljárást jóváhagyva, egyszersmind elhatározta, hogy Arany János ravatalára a főváros nevében koszorut tesz le, a temetésen testületig vesz részt és a főváros bizottsági tagjait is testületi részvételre hívja föl.

Továbbá határozottat, hogy ma, mint a temetés napjának délutánján az ösz-szes községi iskolában az előadá-sok s zűneteljenek, Végül legkö-zelebbi közgyűlésen a tanács azt az indít-dítványt terjesztendi elő, hogy az Arany Jánosnak emelendő emlékszóborra az alá-írást a főváros 1000 frttal nyissa meg.

A nagy költő halála a társadalom minden körében igen fájdalmas benyo-mást idézett elő. A hét elejére kitzűzött mulatságokat elhalasztják a nemzet gyá-sza miatt. A lapok napirevatái a közér-zés tolmácsai. A gyászban osztozik min-denki, szegény és gazdag egyiránt.

A királyi családnak Arany János rendkívül kedvelt költője volt. A királyné ő Felsége többször olvasta Arany remek-műveit. A kis Valéria főhercegnőnek pedig az első magyar költemény, melyet szóról-szóra betanult, Aranyból választotta. A Mész románcza című gyönyörű költemény volt ez. —

Végre megnyitá a vaskarika, mely lábomat három hónap óta, összepréste. Szabadságom első részét visszanyertem. A második rész az volt, hogy a börtönöm kivül a harmadik, hogy a váron kivül legyek. „No, most adja ide a másiknak a lábát“ — mondá a tömlőczartó. „Tehát az én helyemre akará ön öt tenni?“ „Ah! — Ne aggódjék ön“ — hol-nap nem fogják tudni többé, hogy ön az vagy ő... a patkányok és angolnak csontvázzá teszik addig ötöt, — tehát jó éjszakát, ki fog tűnni, hogy csak egy ha-lott volt: és én két fogolytól szabadulok meg. Ez nem rosszul van játszva! ugye?“ „Átláttam, s úgy találtam, hogy nem-csak jól, hanem kitűnően volt játszva.“ „Öszinte dicséretet mondtam neki je-les találmányáért.“ „Jól van“ — hát azt hiszi ön, hogy az ember hóhérra testének? Mindig oldal szurást kaptam, valahányszor önnek na-ponta egyszer ebédet kellett hoznom. „Ha a tömlőczartó, oldalszurást ka-pott ki egyszer ment naponta a börtönbe, — itélje meg ön, hogy hát a fogoly mit várhatott, ki egész nap abban tartózko-dott?! — Láthatja tehát kedvesem, hogy mit kellett várnia egy fogolynak, hogy

A családi gyászjelentés így hangzik: Mélyen szomorodott szívvel jelentjük esa-ládnak szerető és szeretett fejének, a leg-jobb férj, atya, após és nagy atya: Arany Jánosnak, 1882. évi október hó 22-én déli 12 órakor, élete 66-dik, boldog há-zassága 45-dik évében történt elhunytát. A boldogultnak földi maradványai folyó hó 24-dikén délutáni három órakor fognak a magyar tudományos akadémia palotájá-ból, a helyét hitvallásu egyház szertartása szerint, a kerepesi-ut meletti temetőben örök nyugalomra tételni. Kelt Budapest, 1882. október hó 22-én. Az elhunyt öz-vegye: Arany Jánosné szül. Egressy Juli-ánna. Fia: Arany László. Menye: Arany Lászlóné szül. Szalay Gizella. Veje: Szél Kálmán. Unokája: Szél Pirokska.

Az ősz költő régebben régebben egy nyilatkozott, hogy nem szeretne egy meghalni, mint szegény Toldi, ki után nem maradt semmi. Tegnapielőtt késő délután Szász Károly és Arany László átkutatták a költő iróasztalában levő irományokat és ott igen nagybecsű kézirato-találtak.

Miként „Toldi szerelmé“ vel meglepte annak idején a költő a nemzetet, ép ily meglepetést tartogatott főkjában; és ez nem más, mint „Buda halála“ nak második része. A posthumus műnek címe: „Csaba királyfi.“ Mint a czimbóli is látszik, az eposz hőse Csaba, Attila fia, aki a hun birodalom összeomlása után Erdély bérczei közt vonta meg magát.

A szoba, melyben Arany János meghalt és e melyben teteme pihen egyszersmind a költő dolgozó szobája is volt. Egyszerű kis szoba ez, falai sötét kárpitokkal bevonva. A mint az ajtón belépünk, a szemközti fal bal sarkában áll a fekete faágy, melyben aludni szokott, de rendszeren fejjel az ablaknak, hogy a világosság ne bántsa szemét. Most is ily helyzetben nyugszik az ágyon fekete rubába öltöztetve. A tetemet fehér lepel borítja. Az ágy mellett egy kis éjjeli szekrényen két gyertya ég. Az ágy fejtől a fal mellett az ablakfalig áll a könyvszekrény, melyen legfőltl iratso-magok vannak. A könyvszekrény előtt áll a sötét-barna egyszerű, álvány nélkül való iróasztal.

Különböféle iratok hevernek rajta és egy kétágy kis ezüst gyertyatartóban két gyertya ég. Szemben az asztalal a fal mellett egy kis barna ripsz diván, előtte egy kis szalonasztal, fölötté egy barna keretű tükör, mellette balról egy kis ta-boret. Ez a költő dolgozószobájának ösz-szes butorzata. Semmi kép, szobor vagy egyéb ékesség.

Városi ügyek.

- Közgyűlés okt. 26-án.
1. Polgármesteri jelentés.
 2. Ügyhátrány jegyzék.
 3. Miniszteri intézvény, mely sze-rint az 1881. évi zárszámadás helyben hagyatik.
 4. Ugyanaz, mellyel a Nánási féle házának iskolai czelekre való megvétele engedélyeztetik.
 5. Ugyanaz, ifju gróf Rádai Gede-

azzá legyen, a mi én vagyok? — mondá Marat.
S ő hahotára fakadt.
Danton nem könnyebb volt érzékeny benyomások miatt, és mégis megborzadt Marat hahotájánál.

XV.

Két különböző módja a látásnak.
Mihelyt az élve maradtak bilincsei megnyiták, — folytatá tovább Marat, — mihelyt a halott az élő helyébe lebilincsel-tett ismét elővette a tömlőczartó lám-pását, és intett, hogy kövessem. Szives örömet teljesítettem is azt, de nagy munka volt, hogy benuit lábaimon magamat fentarhassam.
„A tömlőczartó látta, hogy csaknem lehetetlen volt neki engedelmesskednem.“
„Ho! hó! — mondá — vigyázzon ön, a halottakat itt a vízbe vetik mely gyorsan a tengerbe vezet; mely minket töltki megment; készülöben volt a halottat dobni a vízbe; de én azelőtt is beledob-hatnám, — öt perc mulva egyre menne ki a dolog.“
„Ezen fenyegetésnek hatása lón, mint a pikás kunyhójában, — mint Varsó ut-czáin; mindent felszivtam a szívem körül a mi vér csak még maradt bennem; egye-sítettem akaratommal mindent, a mi még

onnak m. k. honvédelmi miniszterre kért kinevezéséről.
6. Ugyanaz, gróf Széchenyi Pálnak m. k. földmívelés, ipar — és kereskedelemügyi miniszterre történt kinevezéséről.
7. Ugyanaz, a 9 ik gyógyszerészeti állítása tárgyában.
8. Ugyanaz, a közgazdasági előadó kinevezéséről.
9. Ugyanaz, az izraeliták elleni há-gások megállítására ügyében.
10. Ugyanaz, az ipariskolák főfelügyelet gyakorlása tárgyában.
11. Ugyanaz, a budapesti francia főügynök kinevezéséről.
12. Ugyanaz, a tirolai vízkároknak részére adomány gyűjtés iránt.
13. Zemplén megye átirata, az ari-kába való kivándorlás ügyében.
14. Az árvaszék érvényesede-sége.

15. Tiszti ügyész jelentése, a váro-si ügyekről.
16. A közigazgatási bizottság felte-réséről.
17. Tanácsi előterjesztés, a közma-ká összerás és előirányzat kiserítéséről.
18. Ugyanaz, a közmunka váltás-árak megállapítása iránt.
19. Tanácsi előterjesztés, az alapít-ványi pénztári tőkék 8.0/0 kamatának 6.0/0-ra leszállítása iránt.
20. Ugyanaz, az alapítványi pénztá-rnál készletben volt összegek elhelyez-séről.

21. Ugyanaz, a kir: ügyészség á-rata folytán börtön helyiség építése tá-gyában.
22. Ugyanaz, a czepléd-utcai csor-dás haz eladása iránt.
23. Ugyanaz, az iparos iskola zá-rvizsgájáról.
24. Ugyanaz, az iparos iskolai költ-ségvetés megállapítása iránt.
25. Ugyanaz, az árvaszéki elnöki állás betöltése tárgyában.
26. Feltűvizsgálat számadások felme-n-tési véleményel.
27. Jelentés az ipar és kereskede-l-mi kamara megalakulásáról.
28. Ugyanaz, mely szerint a deb-re-czen-naúási vasuti vállalkozó vállalatról lemond.

29. Idősb. Vay Miklós báró zsinati elnök közönségi irata, a város által a váro-si iranyában tett szivességről.
30. Balogh Ferencz tanár kértványa a Petőfi-szobor minta felállítására adom-nyért.
31. Mayer Ede huszár százados ké-rvénye, a város kötelekebe való felvétele-séért.
32. Polgárosítás iránti kérvények.
33. Bába oklevél kihirdetése.

A városi tanács.

— A delegáció elnökévé Lajos, alelnökké Haynald Lajos, jegyzőké Baross Gábor, Cziráky Béla, Hegedűs Sándor választattak.

— Arabi pasa. Broadway és Napier ügyvédek érkeztek Arabi pasával, ki jó egészségnek örvend. Arabi kijelen-

megmaradt bennem; egyesítettem akara-tommal mindent, a mi még erőmből meg-maradt és másztam kezeimen és lábaimon többé nem mint ember, hanem mint egy tisztátalan állat, — tömlőczartóm után.

Temérdek kerülő utak után, melyek-nek czejja az volt, hogy az örüllőkat a örjáratokat kikerüljük, egy fedett uthoz értünk, a fedett utól a bezáró kapuhoz jutottunk, a tömlőczartó kinyitotta az aj-tót, melynek kulcsa nála volt, és a fo-lyóvíz partjánál voltunk.
„Itt“ — mond a vezetőm.
„Hogyan, — itt? — válaszolám.
„Bizonyára — fusson ön!“
„Hogyan fussak?“
„Uszva“ —
„De én nem tudok uszni,“ kiáltani.
„Retentő mozdulatot tesz, melyet én egy taglejtéssel akadályoztam meg; mert beláttam, hogy haragos lévén azon nehezégek miatt, melyeket én mindenben találtam, hogy vége legyen, késztlőben volt engemet a vízbe dobni.“
„Nem — mondám — „nem, kevés türelem, — találunk valami eszközt...“
„Keressen ön.“
„Nincs itt egy csónak?“
„Lásza ön!“
„Ej, látok egyet amott.“
(Folyt. köv.)

Ha már azt viz-szálhatta Tiszát egy-ször két feltetés köz-kormány sajtója kér-nemes szive sugalma-mondjuk, hogy bizom-teskedés nagy mester-ről megingott benne-alólról kezd kopni al-

Ha Tiszát neme-cselekedetekre, úgy elvesztette volna a há-ujdonasig ingerét s ne-bezéivén szokatlan je-év alatt más tényét ne-pedig alkalom nem e-hogy anyagot adjon. feltetés más része az-korteskedési indokok-kintetben helyesen-népre mi sem hat ink-nyg tünteti fel a dolgo-s na Tiszta helyesen s-tára álló sajtó nem el-elosanni a kedvező alk-zengik az emelyítő bir-Magyarországon minde-az is érdem, ha a ma-egy országos tünnepele-

Hanem hát ha m-egyszer, folytassuk is-nisztereknek 12 ezer-poztése, nem arra ada-porgassuk házra, hane-nemzetet méltóan kép-és az idegenek előtt. Meglátjuk, ha teszik-e-

— Oberdánk-lét a haditörvényészé-itélte. Az elítélt ke-ből pártolólág lett fe-

Szokatla
* A Petőfi-séné Tiszta Kálm-vevőző banketen-költészetre. Arany-mából ugyancsak-meghalt özvegyehez-nyek más szavakkal-ország miniszterelnök-a magyar társadalom-mában. Hát ez miná-ség. Mi olyanformá-hogy kormányaink a-foglaltak el a nemz-e csak a politikában. Es ez nem egyedül-nak volt szokott eljá-lekedett a 48 iki ko-vedünkől alakult kö-kedett 7 éven által.

Hiszen csak e-czeplédi 100-as küld-Turinba igyekezvén, letére rendörök által-főváros utczáin, me-közérületének, mely-sel kísérte a nagy-indultakat.

A tünetekből-mán egy hasonlót ez-ság elé koszorút dob-Megvagyunk u-leon szerű ferfú szü-nem is fűztük a jel-jövőre ható következt-lett a két utóbbi eson-tartása nem fog nyon-Ot magát ugya-kötelezik semmire, ré-gőbb tényei és nyila-ját már kötelezi az. S-terelnöktől bátran m-nemzet, miszerint ü-Magyarország is rész-sajátos viszonyainka-és ez nem egy tekint-nemzetiségünkre.

Ha már azt viz-szálhatta Tiszát egy-ször két feltetés köz-kormány sajtója kér-nemes szive sugalma-mondjuk, hogy bizom-teskedés nagy mester-ről megingott benne-alólról kezd kopni al-

Ha Tiszát neme-cselekedetekre, úgy elvesztette volna a há-ujdonasig ingerét s ne-bezéivén szokatlan je-év alatt más tényét ne-pedig alkalom nem e-hogy anyagot adjon. feltetés más része az-korteskedési indokok-kintetben helyesen-népre mi sem hat ink-nyg tünteti fel a dolgo-s na Tiszta helyesen s-tára álló sajtó nem el-elosanni a kedvező alk-zengik az emelyítő bir-Magyarországon minde-az is érdem, ha a ma-egy országos tünnepele-

tette, hogy a védelm-beleegyeznek. Fölhoz-talmazták, szept. bántalmazások nem

— Oberdánk-lét a haditörvényészé-itélte. Az elítélt ke-ből pártolólág lett fe-

Szokatla
* A Petőfi-séné Tiszta Kálm-vevőző banketen-költészetre. Arany-mából ugyancsak-meghalt özvegyehez-nyek más szavakkal-ország miniszterelnök-a magyar társadalom-mában. Hát ez miná-ség. Mi olyanformá-hogy kormányaink a-foglaltak el a nemz-e csak a politikában. Es ez nem egyedül-nak volt szokott eljá-lekedett a 48 iki ko-vedünkől alakult kö-kedett 7 éven által.

Hiszen csak e-czeplédi 100-as küld-Turinba igyekezvén, letére rendörök által-főváros utczáin, me-közérületének, mely-sel kísérte a nagy-indultakat.

A tünetekből-mán egy hasonlót ez-ság elé koszorút dob-Megvagyunk u-leon szerű ferfú szü-nem is fűztük a jel-jövőre ható következt-lett a két utóbbi eson-tartása nem fog nyon-Ot magát ugya-kötelezik semmire, ré-gőbb tényei és nyila-ját már kötelezi az. S-terelnöktől bátran m-nemzet, miszerint ü-Magyarország is rész-sajátos viszonyainka-és ez nem egy tekint-nemzetiségünkre.

Ha már azt viz-szálhatta Tiszát egy-ször két feltetés köz-kormány sajtója kér-nemes szive sugalma-mondjuk, hogy bizom-teskedés nagy mester-ről megingott benne-alólról kezd kopni al-

Ha Tiszát neme-cselekedetekre, úgy elvesztette volna a há-ujdonasig ingerét s ne-bezéivén szokatlan je-év alatt más tényét ne-pedig alkalom nem e-hogy anyagot adjon. feltetés más része az-korteskedési indokok-kintetben helyesen-népre mi sem hat ink-nyg tünteti fel a dolgo-s na Tiszta helyesen s-tára álló sajtó nem el-elosanni a kedvező alk-zengik az emelyítő bir-Magyarországon minde-az is érdem, ha a ma-egy országos tünnepele-

Hanem hát ha m-egyszer, folytassuk is-nisztereknek 12 ezer-poztése, nem arra ada-porgassuk házra, hane-nemzetet méltóan kép-és az idegenek előtt. Meglátjuk, ha teszik-e-

— Oberdánk-lét a haditörvényészé-itélte. Az elítélt ke-ből pártolólág lett fe-

Szokatla
* A Petőfi-séné Tiszta Kálm-vevőző banketen-költészetre. Arany-mából ugyancsak-meghalt özvegyehez-nyek más szavakkal-ország miniszterelnök-a magyar társadalom-mában. Hát ez miná-ség. Mi olyanformá-hogy kormányaink a-foglaltak el a nemz-e csak a politikában. Es ez nem egyedül-nak volt szokott eljá-lekedett a 48 iki ko-vedünkől alakult kö-kedett 7 éven által.

Hiszen csak e-czeplédi 100-as küld-Turinba igyekezvén, letére rendörök által-főváros utczáin, me-közérületének, mely-sel kísérte a nagy-indultakat.

A tünetekből-mán egy hasonlót ez-ság elé koszorút dob-Megvagyunk u-leon szerű ferfú szü-nem is fűztük a jel-jövőre ható következt-lett a két utóbbi eson-tartása nem fog nyon-Ot magát ugya-kötelezik semmire, ré-gőbb tényei és nyila-ját már kötelezi az. S-terelnöktől bátran m-nemzet, miszerint ü-Magyarország is rész-sajátos viszonyainka-és ez nem egy tekint-nemzetiségünkre.

Ha már azt viz-szálhatta Tiszát egy-ször két feltetés köz-kormány sajtója kér-nemes szive sugalma-mondjuk, hogy bizom-teskedés nagy mester-ről megingott benne-alólról kezd kopni al-

Ha Tiszát neme-cselekedetekre, úgy elvesztette volna a há-ujdonasig ingerét s ne-bezéivén szokatlan je-év alatt más tényét ne-pedig alkalom nem e-hogy anyagot adjon. feltetés más része az-korteskedési indokok-kintetben helyesen-népre mi sem hat ink-nyg tünteti fel a dolgo-s na Tiszta helyesen s-tára álló sajtó nem el-elosanni a kedvező alk-zengik az emelyítő bir-Magyarországon minde-az is érdem, ha a ma-egy országos tünnepele-

Hanem hát ha m-egyszer, folytassuk is-nisztereknek 12 ezer-poztése, nem arra ada-porgassuk házra, hane-nemzetet méltóan kép-és az idegenek előtt. Meglátjuk, ha teszik-e-

— Oberdánk-lét a haditörvényészé-itélte. Az elítélt ke-ből pártolólág lett fe-

